

عنوان مقاله:

بررسی توانایی تحمل، عملکرد و اجزای عملکرد ارقام گندم به شوری آب آبیاری در مراحل حساس رشد

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای زراعی ایران، دوره 10، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

بیژن سعادتیان - کارشناس ارشد زراعت

فاطمه سلیمانی - کارشناس ارشد زراعت

گودرز احمدوند - دانشیار گروه زراعت دانشگاه بوعلی سینا همدان

سمیه وجدانی آرام - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

این آزمایش بمنظور بررسی توانایی تحمل عملکرد و اجزای عملکرد ارقام گندم نسبت به شوری آب آبیاری در مراحل حساس رشد، به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با 3 تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان در سال 1388 اجرا شد. فاکتورهای مورد بررسی شامل ارقام گندم الوند، توس، سایسون، نوید و شوری آب آبیاری حاصل از نمک کلرید سدیم در پنج سطح 0، 4، 8، 12 و 16 دسی زیمنس بر متر بود. نتایج نشان داد که با افزایش سطح شوری، درصد و سرعت سبز شدن، ارتفاع، وزن هزار دانه، تعداد دانه در سنبله، تعداد سنبله در گلدان، عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه ارقام گندم کاهش یافت. رقم نوید در کلیه سطوح تنش، درصد سبز بالاتری داشت. در شرایط عدم تنش و شوری 4 دسی زیمنس بر متر، رقم الوند و در سطوح بالاتر تنش، رقم توس از ارتفاع بیشتری در مرحله زایشی برخوردار بودند. در سطوح شاهد و شوری 4 دسی زیمنس بر متر، رقم سایسون و در سطوح 8، 12 و 16 دسی زیمنس بر متر، رقم توس در اکثر صفات عملکرد و اجزاء عملکرد نسبت به سایر ارقام برتری معنی داری نشان داد. شاخص تحمل به تنش رقم سایسون در شوری 4 و 8 دسی زیمنس بر متر، بیشتر از دیگر ارقام بود، اما در دو سطح 12 و 16 دسی زیمنس بر متر، بالاترین مقادیر این شاخص به رقم توس تعلق داشت. رقم الوند نیز در کلیه سطوح شوری، کمترین شاخص تحمل به تنش را دارا بود. تعداد سنبله در گلدان بیشترین اثر مستقیم را بر عملکرد دانه ارقام گندم در شرایط تنش دارا بود. همچنین اثر غیر مستقیم عملکرد بیولوژیک از طریق تعداد سنبله در گلدان نسبت به سایر اثرات غیر مستقیم آن، بیشترین سهم را در عملکرد گندم داشت.

کلمات کلیدی:

ارتفاع، تجزیه مسیر، تنش شوری، درصد سبز شدن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/629875>

